

agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits

ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

Kap

El lector exposa Als pares que eduquen petits dèspotes narcisistes

Des de fa vuit anys vaig a funcions de l'escola. I he observat el neuroticisme malaltís que comporta una histèria individual i col·lectiva pels fills. Càmeres, iPads, mòbils. Fent de salvatges i no sent conscients que fan el ridícul saltant cadires i tapant la vista a tothom. Aparenten ser bones famílies i que a casa no passa res. Demostren una possessió malaltissa pel seu fill i, quan actuen, marxen i no continuen veient la resta. Hem nascut de les escoles que feien el justat o

personetes i creuen que poden controlar les xarxes socials, però no.

D'altra banda, un comentari curiós: a l'escola competeixen a veure qui va amb els pares a les vacances més espectaculars –"jo vaig a un hotel de 5 estrelles, jo a París, i tu?"-. Traduït per aquestes petites personetes, vol dir les més cares. Ja els introduïm un dels valors materialistes, en comptes de transmetre'ls que l'important de les vacances no és el lloc, sinó gaudir-s'hi

l'eternitat diluït en els valors que l'han acompanyat durant la seva vida terrenal: sensibilitat, generositat, laboriositat, amor i glamur.

CARME BAZÁN LÁZARO
Barcelona

El Palau i les arts

Com a resposta a la carta "El Palau de la Música" (24/IV/2017), el projecte artístic del Palau de la Música Catalana és polièdric i cerca l'excel·lència, l'accessibilitat, la novetat, la centralitat de l'activitat coral i les accions educatives i socials. En el context de generar un discurs artístic amb personalitat, des de fa uns anys es programen exposicions temporals o altres accions d'arts plàstiques que dialoguen, amb respecte, tant amb l'arquitectura de Domènech i Montaner com amb la programació musical.

Amb coherència i una alta qualitat, aquestes accions contribueixen al descobriment, per part del públic melòman habitual, d'obres en el camp de les arts plàstiques, i també permeten captar l'interès pel Palau entre els seguidors de l'art contemporani. Així es traspassen les fronteres entre disciplines artístiques.

El caràcter efímer d'aquestes exposicions d'artistes com Tàpies, Bourgeois, Miró o Perejau-me conviu amb la resta d'activitat principal. A més, la continuïtat de l'escultura de Plensa fora de l'edifici com a resultat de la demanda ciutadana ens reafirma en el camí emprès.

JOAN OLLER
Director general del Palau
de la Música Catalana